

Spørgsmaalet om den kommunale Valgret. Ministeriet havde dette Spørgsmaal først paa sit Program, Ministeriets Medlemmer holdt mange Valgmøder, og paa intet af disse blev dette Spørgsmaal skjult, det blev tværtimod taget frem, og paa alle Valgmøder blev det Genstand for megen Diskussion og vistnok ogsaa paa Valgdagen trindt omkring i det ganske Land. Jeg indrømmer, at naar saa mange Partigrupper som i Aar ere fremme og delvis vælge sammen, kan Afgørelsen neppe blive saa klar, som ønskeligt vilde være, men der er for mig ikke Spor af Grund til at tvivle om, at det store Flertal af Danmarks Vælgerbefolkning har godkendt Regeringens Forslag og ønsker dette Spørgsmaal løst paa den Maade. Jeg tror, det lidet vil hjælpe det konservative Parti, om det lukker Øjnene herfor og paa en Maade ligesom Strudsen stikker Hovedet i Busken. Der er appelleret til Vælgerne, der er ingen Grund til at appellere mere. Lad os tage Sagen op til Forhandling og se at faa den løst, det er den fornuftige Politik.

N. Andersen: Jeg skal sige til den højtærede Konseilspræsident, at jeg har ikke til Hensigt at stikke Hovedet i Busken, og jeg har heller ikke til Hensigt at gaa i Vejen for en Løsning af dette store Spørgsmaal, jeg ønsker det tværtimod løst, og jeg vil være villig til at gøre mit yderste for at faa det løst paa en saadan Maade, at det er forsvarligt for alle Samfundsklasser, men jeg vil ikke gaa med til — det tillader jeg mig at gentage —, hverken nu eller senere at stemme for det Forslag, som ligger paa Tingets Bord, uforandret, idet jeg bestemt fastholder, at der maa tages Hensyn til andre Samfundsklasser end netop til den Gruppe af Statsborgere, hvis Skatteevne ligger under det lovbundne Niveau. Det er jo dem, som, hvis Forslaget vedtages, udelukkende i alle Landets Kommuner, naar nogle Aar ere gaaede, ville faa Raadighed over Skattepaalægene og udelukkende faa Raadighed over, hvilke Foranstaltninger der skal foretages i Kommunerne, saasom de altid ville være i Besiddelse af Flertallet, hvorledes saa Valgordningen bliver truffen. Der maa da gøres et eller andet, som kan skaffe nogenlunde Ret ogsaa for andre Samfundsklasser. Men naar dette sker, er jeg villig til at gaa med til Spørgsmalets Løsning, thi jeg erkender, at dette Spørgsmaal maa løses. At Besvarelsen ikke har kunnet blive ren og klar ved et alminde-

ligt Folketingsvalg, hvor der er saa mange andre Interesser, der spille ind, erkendte ogsaa den højtærede Konseilspræsident, saa det skal jeg ikke komme videre ind paa, derom ere vi enige.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Da Referatet nu foreligger i Fortryk af den Udtalelse, som vi drøftede i Begyndelsen af dette Møde, skal jeg bemærke, at jeg vedkender mig den Mening, at den Udtalelse, der er tillagt Konseilspræsidenten paa Mødet i Tim, er rigtig gengivet, som den staar her. Ministeren siger, at Gengivelsen er falsk. Jeg bøjer mig for Formandens Afgørelse og mener, at med dette Udtryk er sigtet til Bladene. Efter at jeg nu har hørt af et æret Medlem, at det er et Regeringen meget nærtstående Blad, der har bragt dette Referat, synes det mig, at denne Konseilspræsidentens Sigten for Falsk er vel haard. Ministeren sluttede med at sige, at han ikke kunde gentage, hvad han aldrig havde sagt. Jeg fastholder, at Ministeren har sagt det, men selv om han aldrig havde sagt det, kunde han jo sige det her. Han ved, at der er mangfoldige Medlemmer af dette Ting, som ønske at høre en bestemt og klar Udtalelse af Konseilspræsidentens Mund. Men vil han ikke fremkomme med en saadan, kunde han maaske gentage, hvad Justitsministeren har sagt. Jeg fremhævede før, at Justitsministeren var det første Medlem af Venstreregeringen, der udtalte sig om dette Spørgsmaal, og han er aldrig gaaet fra det, fordi han ikke har fundet Anledning dertil. Hvad er der i Vejen for, at Konseilspræsidenten kan gentage, hvad Justitsministeren har sagt, eller i alt Fald fortælle os, at han slutter sig til Justitsministeren i dette Spørgsmaal? Ellers kommer det til at se ud, som om der er indbyrdes Uenighed indenfor selve Regeringen om Forfatningens Forstaaelse, og det er ikke noget godt Tegn, hvis dette skulde være Tilfældet. Derfor vilde jeg gerne endnu en Gang, inden denne Debat slutter, faa en Udtalelse fra Konseilspræsidenten om dette Emne. Jeg kan forsikre Ministeren, at der er mange Medlemmer af hans eget Parti til Stede, der mene, at hans Opfattelse er som her gengivet, de tro derpaa og have endog brugt det under Valgkampen. Hvorfor da tilbageholde denne Mening?